

Március 15.

Ma zászlódiszben, ékesen jövünk fel
Szent oltárodhoz, megcsonkult hazánk,
És leborulunk lelkesülő szíved:
Mult időknék fénye hull reánk!
Ma távol van a mindennapi élet
És sok kicsinyes baj most nincs velünk,
A lelkünk ma a mult időkhöz tér meg,
Ma egybegyűlve itt emlékezünk.

Elmult időkbe, bús időkbe látunk,
Hol mindenütt van egy-egy virradat;
Nem hagyta jóvá Isten a halálunk,
Virradt mindig egy márciusi nap!
És megbékült, boldog magyar szívekkel
Ma megáldjuk e márciusokat,
Mert március mindig itélni jött el,
Kivívni bukott igazságokat! —

Egy márciust ma ünneppel köszöntünk
Szent oltárodnál, megcsonkult hazánk —
Apák hős lelke él ma itt közöttünk,
Ma mult időknék fénye hull reánk!
És lelkünk mélyén szent látomás ébred,
Látó szemünk a jövőbe tekint:
Uram, ha kell, megint hős lesz a néped,
Hogy lámasszon egy márciust megint!

Szigethy Ferenc.

M e s e d é l u t á n

A mi drága Felvidékünk!

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Boldogország. Olyan szép volt a földje, hogy telitüzdeltte a jó Isten a buzatermő síkságot kék buzavirággal, meghintette a vizek partjait nefelejtssel, ráillatozott akácvirágzást a kis falukra, aztán rengeteg halat kergetett játéokra a folyók vizében és ott fenn, a hegyek között, ott volt ám csak igazán gyönyörű ez a Boldogország. Hegy-völgy, hegy-völgy mindenütt, ameddig a szem ellát. A hegyeken végtelen erdőség, olyan sűrű és olyan suttogó, hogy a benne lakó őzikék is lábujjhegyen jártak. Az erdőkben ezüst patakocskák kószáltak szerte. csobogtak, mesélgettek a fáknak. A